

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Corpus Hvmanvm In specie. Sev. Variæ descriptiones hominum. Apollo.
Descriptio IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Quid cum frequenti sobole spissus cumulat verticem? vel proluxa serie porrectus dorfa permanat: tanta denique capillamenti dignitas, ut quamvis auro, veste, gemmis, omnique cætero mundo exornata mulier incedat, tamen nisi capillum distinxerit, ornata non possit videri. At in Photide non operosus, sed inornatus, ornatus addebat gratiam. Vberes enim crines leniter emissos, & ceruice dependulos, ac deinde per colla dispositos, sensimque sinuato patagio residentes, paulisper ad finem conglobatos, in summum verticem nodus astrinxerat.

Apul. lib. 2. Met.

Nota.

Contra solis aciem vegetus fulgurat. Callistratus de coma Narcissi; νόμισις ἐπιχρῶσις ὑσραστῆ, capillis aureis fulgurabat non facis ἑμφατῆ ἰκῶσι; reddidit fulgebatur. Idem ἡλιώσαν comam Meleagri dixit.

At in contrarium, lege. Aut in contrarium. Aurum coru. car. s. in mellis lenem deprimitur umbram; significat aurū radiantis fulgura mellei coloris minus vegeti, velut quibusdā umbris temperari. Διαφανομένης, & ὑποφανομένης κόμας, dixit Nazianzenus, oratione vndecima.

Coruina nigredine carulus. Hunc capillorū colorem probat Anacreon;

Ἐξ ἄφθ μοι τῆς ἔχρας τὸ πρῶτον

Ἀπαλάσε, & μελαίνας.

Columbarum collis. Quæ Lucretius describit lib. 2. Nero Cæsar in suis Leoninis.

Colla Tyberiacæ splendent agitata columba. Guttis arabicis; unguento nardino, vel lachryma myrrhæ, quæ laudatissima est in Arabia. De unguentis, & tinctura capillorum notius, quàm hic debeat inculcari.

Pectinis arguti dente enui discrimatur, aut morsu numerosi dentis eburno.

Multifidum discrim. narat. Claud. in nuptiis Honorij. v. 103.

Pone versus coarctus: pone verticem nodo religatus.

Crines nodantur in aurum. Maro.

Patagio. Beroaldus exponit ornamentū genus, quod summa in camisia circa ceruices assunt mulieres, crif. pissimum, & sinuatum.

CORPVS HVMANVM IN specie.

SEV.

Variæ descriptiones hominum.

A P O L L O.

Descriptio IX.

Ex Apuleio, lib. 1.

Descriptiones Apuleij si quæ occurrent, cū summo delectu erunt imitandæ: nam hic author, quod præmonui, sæpe durus est, insolens, & supra modum paridus: habet tamen multum ingenij, & si meliori Ciceroniani styli censura castigatus esset, plus in istis obtineret venustatis.

Contra Apollinem (ridiculum dictu) aduersis virtutibus culpabat: quod Apollo effret, & coma intonsus, & genis gratus, & corpore glabellus, & arte multiscius, & fortuna opulentus. Iam primum, inquit, crines eius præmulsis antijs, promulsis caproneis, anteuentuli, & propenduli, corpus totum grauissimum, membra nitida, lingua faridica, seu tute oratione, siue versibus malis virobique facundia æquiparari. Quid? quod vestis textu tenuis, tactu mollis, purpura radians? quid? quod & lyra eius auro fulgurat, ebore candicat, gemmis variegat? quid quod & doctissime, & gratissime cantillat? hæc omnia, inquit, blandimenta, nequaquam virtuti decora, sed luxurie accommodata, circa corporis sui qualitate in speciem maximam ostentare.

Nota.

Apollinis characterem similiter habet Apollonius, Argon auticón lib. 11. v. 675.

Quintus Calaber, lib. 9.

Antipater, εἰς ἀγαλλμα Ἀπόλλωνος.

Anthlog. 4. Philost. Iun. p. 837. in Marsya.

Coma intonsus. Nonn. Dionys. lib. 10.

555 3 Φοῖβος

Φοῖβος ἀκερτεκόμης κεχαλασμένα βό-
στροχα σείειμ.

Phœbus coma intonsus, solutos cincinnos
quatiens.

Genis gratius, ἠλείης παρείδης, dixit Calli-
machus in Apolline, v. 37.

Præmulsis antijs.

Antix muliebres, capilli demissi in fron-
tem appellari ex Græco videntur, quod enim
nos contra, illi ἀντί dicunt.

Festus Adhelmus de laudibus virginitatis,
cap. 28. Antix frontis, & temporum cincinni
calamistro crispantur.

Caprona equorum iuba in frontem deuer-
sa, dicta quasi à capite prona.

Comas fluitare Capronas dixit Lucilius.

Nec mirum, si de hominibus dixerit, nam &
iubam virilem capillum nominat Senec. de
breuitate vitæ, tit. 12. Quomodo excandescit,
si quid ex iuba sua decisum est.

Vestitu tenuis. Citharædi vbique mag-
no vestis cultu, atque choragio depinguntur.
Talis, qui describitur à Cicerone, 4. Ad He-
renn. Talis, qui à Luciano, & Apuleio Flor.
1. 2.

IN HOC GENERE DESCRIPTIONVM PICTI, ET FLO-
rentes sunt Græci sophistæ, vt Philostratus, & Callistratus, ex quibus descriptiones
aliquot subiiciam, quas ego verti, non quidem ad verbum, vt interpres, sed paulo li-
berius, vt Orator.

Ex Callistrato.

CVPIDO PRAXITELIS.

Descriptio X.

Ex Calli-
strato.

Εἶπες ἦν πραξιτέλης τέχνημα, ὁ ἔρωος αὐ-
τὸς, παῖς ἀνδρὸς, καὶ νέος, πτέρυγας
ἔχωρ, καὶ τόξα, χαλκὸς δ' αὐτὸν ἐτυπῶσ,
καὶ ὡς ἀν ἔρωτα τυπῶν τύραννον διόμ, καὶ μέ-
γαμ, καὶ αὐτὸς ἔδωκε σέβειο. οὐ γὰρ ἠνείχετο
χαλκὸς εἶναι τὰ πάντα, ἀλλ' ὅθ' ἦν, ἔρωος
ἐγένετο. εἶδες ἀν τὸν χαλκὸν θρυπτόμομο, καὶ
εἰς εὐσαρκίαν ἀμμηχάνας χλιδῶντα, καὶ ὡς
βραχέως εἰσῆμ, τὰ ἀναγκαῖα πληρῶμ. εἰ αὐτῆ
τὸν ὑλὴν ἀρκέσαν; ὑγρὸς μὲν ἦν ἀμοιρῶν
μεγαλειότητι. χαλκῶ δ' ἔχων σκυμῶδὸν τ'
χροίαν ἐναλδῆς ἐκέρατο. τῶν δ' κινήσεως ἐρ-
γῶν ἐπερμῆν, ἔτοιμῶ ἦν δ' εἰς αὐτὴν κίνησιμ.
εἰς μὲν γὰρ ἔβραν εἰσμιμον ἰδρυτο. ἠπάτα
δ' ὡς, καὶ τ' μετεῖρε κυριῦναι φορέας. ἐχαυρῆτο
δὲ εἰς γέλωτα, ἔμπαυρόν τε, καὶ μέλιχον δ' ὁμ-
μάτων διαυγάζαμ, καὶ ἦν εἰδῆν ὑπακχόντα
τῶ παδει τὸν χαλκῶ, καὶ δεχόμενον εὐκόλως
εἰς γέλωτα μίμησιμ. ἰδρυτο δὲ, εἰς μὲν τῆμ
ποροφῆμ τὸν δεξιὸν ὀπτικάμπιων καρπῶμ, τῆ
δὲ ἐτέρῃ μετωρῆσων τὸ τόξαμ, καὶ τῆν τ' βρά-

Cupido erat Praxitelis artificium ipsemet
Cupido, puer floridus, tener, pinnatus,
arcu, & sagittis ferax, ex ære mollissi-
mè conformatus: atque, vt Cupidinem
magnum, & dominatorem Deum effin-
gens, ipsum etiam metallum imperiosius
dominari videbatur: non enim iam fere-
bat omnino æris speciem, sed quantum na-
turæ ratio patiebatur, totum cedebat, in
Cupidinem. Videres, quippe æs delicijs
affluens, & mirum in modum carnis molli-
tia, teneritateque luxurians, atque, vt sum-
matim dicam, ad necessarias quasque partès
explendas materiam seipsa plane contentam:
Siquidem molliculus erat puer, à maiestate
alienus, qui & ipsi quoque æri congruentem
colorem nactus, fœliciter adolescere cerneba-
tur. Iam, licet motionis expertus emicanti simi-
lis erat, & in firma basi collocatus, spectan-
tium fallebat oculos, quasi iam pinnis ætrem
eueiberaret. Quinetiam iactabat sese profu-
sior in risum, igneo quodam, & mellito as-
pectu fulgurans, & videre quidem fas erat,
ææs affectui obtemperans, & ad risus imitatio-
nem bellissimè compositum. Erectus insuper
fuit, brachio ad verticem dextrum inflexo,
alte-